

Видение – МЕЧЪТ И ЗМИЯТА

**(Това е едно видение, дадено на Л. Вери Елиът
през късната 1970-та.)**

Ето видението/откровението:

**Бях в средата на огромна зала (една църква) и стените и тавана
бяха покрити със скъпоценни камъни и орнаменти, и прозорците бяха
направени от цветно стъкло (една типична катедрала или църква).
Залата беше пълна с хора – някои богати, други бедни, някои болни
или прегърбени, неми и слепи, но всички имаха вериги и белезници
на ръцете си – никой не беше свободен (една картина на днешната
църква – те бяха в църквата, но не бяха свободни).**

**В дъното на залата имаше огромна платформа, в едната ѝ страна
имаше амвон, а в другата имаше огромна клетка, в която имаше
огромна зелена змия и там, където трябваше да застане говорителя
имаше огромен меч, висещ хоризонтално на две връви.**

**На платформата стояха няколко служителя – 8 или 10,
облечени в свещенически дрехи, стоейки един зад друг,
на леко повдигната платформа – задния беше по-нависоко от предния.**

**Събранието гледаше към тези хора и хората гледаха към амвона.
За малко имаше тишина, докато от амвона не прозвуча гръмовен глас,
и той дойде директно от Бог казвайки:
„Кой ще прогласи целия Божий план?“**

**И първият от духовниците се изправи с Библия в ръка,
и когато го направи, старата зелена змия се разви
и се изправи срещу човека с искрящи очи и изпъкнали зъби.
Фалшиво нареченият човек на Бог, седна отново на мястото си
и остави Библията си под стола. И когато змията протегна
главата си и докосна меча, каза на човека:
„Ще убия всеки, който се покори на гласа на Бога!“**

И за известно време отново имаше тишина.

И когато гласа отново прозвуча от амвона:

„Кой ще прогласи целия Божий план ?“

**тогава се изправи вторият човек в духовнически дрехи и
като че ли щеше да излезе напред, и отново змията се разви
срещу него и той се преметна назад със страх и седна
на мястото си, като постави Библията си под стола (криейки Словото).**

Змията отново докосна меча и със същата забележка каза:

„Ще ви убия, ако се покорите на Божия глас!“

И за трети път Гласът от амвона прогърмя и трети човек се изправи,
и отново седна като предишните двама. И отново,
и отново Гласът гърмеше докато всеки един от духовниците
имаше възможността да се възпротиви на змията, но страхът
надделяваше над всички, както над първите трима.
А змията се усмихваше със своята зла усмивка.

И тогава Гласът отново прогърмя от амвона, казвайки:
„О, ако имаше някой човек, о, ако имаше някой човек,
о, ако имаше някой човек, който да прогласи целия Божий
план, че тези оковани хора да могат да бъдат освободени!
Няма ли поне един?”

Тогава един човек, не много висок (което означава,
че той не беше нищо специално в очите на света), се качи
на платформата и застана под меча, издигна очи към небето и каза:
„В Твоите ръце, о, Боже, предавам духа си.”
След това отвори Библията си и зачете. Той не прибави нищо към Него,
и не отне нищо от Него, той чете от Словото и говори като един,
който имаше власт.

И когато свърши, старата змия се протегна към острието на меча
и отрязва едната от връвките, държащи меча и той увисна надолу,
но го пропусна, мина над главата му, понеже той беше дребен.

Тежестта на меча накара и другата връв да се скъса и мечът
се върна обратно, и прониза главите на тези духовници,
които бяха наредени, и ги прикова към стената.

И един велик вой от отчаяние излезе от амвона,
но един дори по-велик вик на радост излезе от събранието,
защото веригите на всеки човек бяха разхлабени и всички бяха
освободени! (Чрез Словото те бяха освободени.)

Когато видението изчезна, видях друго видение за Спасител
в облаците, точно над главата ми. Той проговори, казвайки:
„Чуй, сине Мой, значението на тези неща. Огромната зала,
която видя е необезпокоената църква, имаща форма на святост,
но отречена от силата ѝ. Всички те са покрити със скъпоценните камъни
на радостта на света, и златото и среброто им са безбройни.
Хората, които видя, са тези, за които Аз умрях, и Моите хора загиват
от липса на знание, те имат очи, но не виждат, имат уши,
но не могат да чуват. Те наистина са в робство и трябва
да бъдат освободени! Платформата, която видя, върху която
стояха духовниците, това са предубежденията, основани в дупката
на ада. Амвона е Божия престол, а змията е лично стария Луцифер.

Мечът, който видя, е Словото на Бога, а връвките на които висеше означават, силата на Словото да дава живот, или силата на Словото да отнема живот. Живот беше даден на човека с малък ръст, а живот беше отнет от духовниците, които не проповядваха Моето Слово! Духовниците, които видя, са мъже и жени от всяка църква, които се преструват, че Ме познават, но поучават Моите хора неща, които не са писани в Живата Книга, а тяхната гордост и предположения, и техния светски дух ги принуждава да се покоряват на Сатана, който е лъжец и бащата на лъжите. И всеки духовник се опита и надмина другите в елегантност, в обширни писания, аргументиране и подобни неща, но те само разглеждаха „буквите“ от Словото и пренебрегваха „Духа“ на Словото. И ще дойде ден, и приближава, когато всички те ще погинат, също като тези.”

След като размишлявах над тази ужасна сцена, Господ проговори отново и каза: „Помниш ли Моите думи в пророчеството на Еремия 23 глава, както и думите Ми в пророчеството на Езекил 34 глава? Исус каза: Прочети го!

И аз отворих моята Библия и прочетох: „Горко на пастирите, които разрушават и разпръсват овцете от Моето пасбище, казва Господ” (Еремия 23:1). В пророците виждам ужасни неща, те прелюбодействат и вървят в лъжа: (извращение на Божието слово) и укрепяване ръцете на вършещите зло (Еремия 23:14). Исус каза: „В края на дните ще разберете това. Горко на пастирите, които хранят себе си, не трябва ли пастирите да хранят стадото! (Езек. 34:2). Не сте укрепили слабите, нито сте изцелили болните, не сте превързали счупеното, нито сте потърсили това, което е било изгубено, но с жестокост и суровост управлявахте над тях (Езек. 34:4). Аз ще унищожа дебелиите и силните пастири, и ще ги нахраня с правосъдие (Езек. 34:16). След това ми каза: Тези фалшиви пастири няма да избягнат, когато мечът падне върху тях. Но Моите овце ще бъдат предупредени, те трябва да бъдат освободени!” И отново Той каза: Спомняш ли си думите Ми в пророчеството на Еремия в последната част на 25 глава? Прочети я!

И аз прочетох тези думи: „В оня ден убитите от Господа ще лежат от единия край на земята до другия край на земята (Еремия 25:33). „Надайте вой вие, пастири, защото идва денят на вашето клане!” След това Той ми каза: „Тези дни бързо ще дойдат, пастирите ще наддадат вой, да, те ще плачат и скърцат със зъби;

но когато мечът падне, ще бъде твърде късно завинаги.
Човекът, когото видя с малкия ръст, това е всеки мъж и всяка жена,
които смиряват себе си и се покоряват дори до смърт на кръст,
доверявайки се на Бог и вървейки напред, прокламират
целия план на Бога! О, само ако можех да намеря такъв човек,
може ли да Ми кажеш къде да го намеря?
С такъв човек, Аз мога да разклатя небето и земята, казва Господ.”

Превод: Дани Казанджиева